

Spm. nr. S 2514

Til justitsministeren (2/7 99) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvad er ministerens kommentarer til, at adskillige mennesker, der er tiltalt for vold, ikke får deres sager behandlet ved domstolene inden for den tidsfrist, som er forudsat i lovgivningen, bl.a. fordi de udebliver fra berammede retsmøder, og hvad vil ministeren eventuelt gøre, for at sagerne kan blive behandlet inden for den forudsatte tidsfrist?«

Begrundelse

Som det er fremgået af omtale i pressen, er der flere eksempler på, at tiltalte personer ikke får deres sager behandlet ved domstolene inden for den tidsfrist, som gældende lovgivningen forudsætter, bl.a. fordi de pågældende tiltalte personer udebliver fra berammede retsmøder. Det forekommer yderst problematisk i forhold til intentionerne bag gældende lovgivning. Dertil kommer ikke mindst, at det er stærkt krænkende for de ofre, som det er gået ud over, og som også kan føle sig utrygge i en sådan situation.

Svar (14/7 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Målsætningerne om en hurtig behandling af voldssager er opstillet i forbindelse med de såkaldte voldspakker fra 1994 og 1997. De indebærer for domstolenes vedkommende, at tidsforbruget ikke bør overstige 37 dage. Heraf udgør berammelsestiden, dvs. tiden fra sagen modtages i retten til domsforhandlingen kan indledes, 30 dage, mens der er afsat 7 dage til domsforhandling og domsafsigelse.

Justitsministeriet har i en redegørelse til Folketingets Retsudvalg af 18. december 1998 om sagsbehandlingstider i voldssager bl.a. beskrevet en statistisk undersøgelse af byretternes sagsbehandlingstider i 1. halvår 1998.

Det fremgår af undersøgelsen, at ca. 31 pct. af voldssagerne var afsluttet inden for 30 dage fra sagens modtagelse og yderligere godt 35 pct. inden for 1-2 måneder.

I redegørelsen anføres det i tilknytning til disse resultater, at målsætningen for domstolenes vedkommende må forventes i større grad at

kunne efterleves i takt med, at der indføres edb og dermed nye arbejdsgange ved domstolene.

Det er samtidig tilkendegivet, at Justitsministeriet lægger afgørende vægt på, at den lange række initiativer, der er taget, vil medvirke til at sikre, at målsætningerne om en hurtig behandling af voldssager i videre omfang opfyldes.

I 1999 gennemføres en tilsvarende undersøgelse af domstolenes sagsbehandlingstider i voldssager. Resultaterne herfra vil indgå i den samlede redegørelse om politiets, domstolenes og kriminalforsorgens sagsbehandlingstider i voldssager, som vil blive afgivet til Folketingets Retsudvalg inden udgangen af 1999.

Når oplysninger vedrørende bl.a. domstolenes sagsbehandlingstider i 1999 foreligger, vil der være grundlag for at vurdere, om der eventuelt er behov for at iværksætte yderligere initiativer.

For så vidt angår spørgsmålet om udeblivelse i straffesager, kan Justitsministeriet henvise til svaret af 11. juni 1999 på Retsudvalgets spørgsmål nr. 363 (Alm. del - bilag 753).

Af svaret fremgår bl.a. følgende:

»Den begrænsede anvendelse af udeblivelsesdomme var et af de emner, der blev diskuteret på en temadag om straffesager og straffeprocess, som Advokatrådet afholdt i samarbejde med Dommerforeningen og Rigsadvokaten den 26. marts 1999.

I forlængelse af drøftelserne på temadagen blev det besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe med repræsentanter for Dommerforeningen, anklagemyndigheden og Advokatrådet, som bl.a. skal overveje en udvidet anvendelse af udeblivelsesdomme i straffesager.

Når resultaterne af arbejdsgruppens overvejelser foreligger, vil Justitsministeriet tage stilling til, om der skal foreslås ændringer af retsplejelovens regler eller iværksættes andre initiativer på området.«

Spm. nr. S 2537

Til undervisningsministeren (5/7 99) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvad er ministerens begrundelse for, at Undervisningsministeriet den 2. juli sendte nogle hundreder sider ud til en række skoler, der har anmodet om statstilskud, til kommentar, med en høringsfrist til den 9. juli, og at dette